

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou ve věci žalobce: **P. F.**, zast. JUDr. Jiřím Horákem, advokátem se sídlem Lešetín IV/708, 760 01 Zlín, proti žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**, oddělení ostatních správních činností, se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ze dne 10. 1. 2012, č.j. KUJI 1926/2012, sp. zn. OOSČ 7609/2011 OOSC/205,

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á .**
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 1. 2012, č.j. KUJI 1926/2012, sp. zn. OOSČ 7609/2011 OOSC/205 bylo zamítnuto odvolání žalobce směřující proti rozhodnutí Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 23. 6. 2011, č.j. DOP/10862/2011/583/2011-bdín a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím Městského úřadu Velké Meziříčí ze dne 23. 6. 2011, č.j. DOP/10862/2011/583/2011-bdin byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti na pozemních komunikacích podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) čl. 2 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích v platném znění (dále jen „zákon o přestupcích“), neboť dne 23. 2. 2011 v 21:12 hod. a opakovaně ve 21:13 hod. při řízení osobního automobilu, registrační značky: na dálnici D1 v prostoru 162 -155 km ve směru na Prahu překročil dovolenou rychlost, kdy silničním rychloměrem Polam mu byla Policií ČR naměřena opakovaně rychlost jízdy 190 km/hod. Po odečtu tolerance měřicího zařízení $\pm 3 \%$ mu tak byla naměřena v úseku s nejvyšší dovolenou rychlostí 130 km/h skutečná rychlost jízdy 184 km/hod. Rychlost na dálnici překročil o 54 km/hod. Svým jednáním tak porušil ustanovení § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů. Za uvedený přestupek mu byla uložena podle ust. § 11 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích v souladu s ust. § 22 odst. 7 citovaného zákona sankce ve formě pokuty ve výši 8.000,- Kč a dále podle ust. § 11 odst. 1 písm. c) citovaného zákona v souladu s ust. § 22 odst. 7 citovaného zákona sankce ve formě zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Věc byla projednána bez přítomnosti obviněného, neboť k ústnímu jednání dne 23. 6. 2011 se nedostavil, ač byl řádně a včas předvolání písemným předvoláním oznámeným mu dne 24. 5. 2011.

II.

Podstata žalobních námitek:

V žalobních námitkách uvedl žalobce, že napadené rozhodnutí je nesprávné a nezákonné, zejména z důvodu, že Městský úřad Velké Meziříčí (dále jen „správní orgán I. stupně“), věc projednal bez jeho účasti, přestože ze zdravotních důvodů se nemohl na projednání dostavit. Poukazoval na to, že po zahájení přestupkového řízení opakovaně projevil svoji vůli osobně se projednání zúčastnit a předkládat návrhy na dokazování. Z těchto důvodů bylo jednání u správního orgánu několikrát přeloženo. Doložil doklad o nemoci, který ovšem vinou toho, že se v době pracovní neschopnosti zdržoval ve svém bytě v Praze, nedostal k přestupkovému úřadu včas. Doklad o pracovní neschopnosti žalobce byl doručen správnímu orgánu prakticky pár dnů po konání přestupkového řízení. Má proto za to, že náležitě doložil doklady o svém zdravotním stavu a pokud si žalovaný neopatřil stanovisko ošetřujícího lékaře nebo odborné vyjádření specialisty, nebyl oprávněn k závěrům učiněným v napadeném rozhodnutí. Pokud jde o skutečnost, že se v době pracovní neschopnosti nezdržoval ve Zlíně, ale v Praze, kde byl sám, a kde s ohledem na jeho zdravotní stav byla jeho komunikace s okolím podstatně omezena, zejména po dobu několika dnů rozhodných pro včasné odeslání omluvy, neměla by tato skutečnost jít k tíži žalobce a na úkor jeho práv.

Dále namítl, že žalovaný odkazuje na doložení rychlosti vozidla měřeného pomocí silničního rychloměru Polcam, výrobní číslo: 1250PL/2008, který byl ke dni 23. 2. 2011 řádně ověřen a splňoval stanovené technické normy, odkazuje na ověřovací list měřicího zařízení, který však ve spise není založen.

Za dané situace navrhl proto, aby rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo zrušeno.

III.

Právní stanovisko žalovaného:

Žalovaný zcela odkázal na odůvodnění svého napadeného rozhodnutí a dále nad jeho rámec pro úplnost k jednotlivým bodům uvedl, že není pravdou žalobcovo tvrzení, že by doklad o pracovní neschopnosti byl doručen správnímu orgánu I. stupně prakticky pár dnů po konání přestupkového řízení. Doklad o pracovní neschopnosti byl správnímu orgánu I. stupně doručen až spolu s doplněním odvolání, téměř 2 měsíce po dni konání ústního jednání. Vzhledem k tomu, že jeho omluva byla vyhodnocena jako nenáležitá, nebylo třeba si opatřovat stanovisko ošetřujícího lékaře nebo odborné vyjádření specialisty, apod.

K průběhu měření si žalovaný opatřil ověřovací list přístroje, kterým byla žalobci změřena příslušná rychlost, a který je rovněž založen ve správním spise (list č. 5). Dále žalovaný poukázal i na skutečnost, že do výsledku měření byla započítána odchylka $\pm 3 \%$ ve prospěch žalobce. Postupem žalovaného, taktéž i správního orgánu I. stupně, nebyl žalobce zkrácen na svých právech.

IV.

Shrnutí podstatných skutečností zjištěných ze správního spisu:

Ve správním spise se nachází oznámení přestupku vydané Policií ČR, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje dne 23. 2. 2011 popisující skutkový děj, sice, že žalobce dne 23. 2. 2011 v 21:13 hod. na dálnici D1 na km 162 - 155 při řízení vozidla, černá, reg. zn. překročil nejvyšší dovolenou rychlost 130 km/hod., neboť mu byla naměřena měřicím zařízením Polcam rychlost 190 km/hod. po odečtu tolerance 184 km/hod. Dále ve spisu je založen úřední záznam o přestupku ze dne 23. 2. 2011 podepsaný nstržm. M. Ř. a prap. I. P., ověřovací list č. 241/10 vystavený autorizovaným metrologickým střediskem dne 16. 11. 2010 týkající se měřidla, silniční rychloměr Polcam PC2006, v.č. 1250PL/2008 obsahující datum zkoušení měřidla, podmínek měření, naměřené hodnoty i výsledku zkoušky s tím, že platnost ověření končí dne 15. 11. 2011. Z výpisu karty řidiče bylo zjištěno, že má záznam v přestupcích, a sice ze dne 12. 1. 2007, 7. 6. 2007, 30. 9. 2009, 8. 3. 2010 a 7. 10. 2010. Dne 22. 3. 2011 bylo vydáno oznámení o zahájení řízení a předvolání k jednání na den 19. 4. 2011. Dne 18. 4. 2011 omluvil žalobce neúčast při jednání z důvodů čerpání dovolené. Jako důkaz doložil kopii cestovního smlouvy a příjmového dokladu o zaplacení. Další jednání bylo nařízeno na den 19. 5. 2011, téhož dne byla doručena správnímu orgánu I. stupně písemná omluva žalobce oznamující, že z důvodu nemoci se nemůže zúčastnit jednání. Zároveň doložil kopii rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti B7232811 prokazující, že je práce neschopen ode dne 16. 5. 2011. K nařízenému jednání na den 23. 6. 2011 byl řádně žalobce předvolán, jak vyplývá z připojené doručenky vykázané dne 24. 5. 2011, k ústnímu jednání se však nedostavil, správnímu orgánu nebyly známy důvody nepřítomnosti, nebyla mu doručena žádná omluva, a proto věc byla projednána v souladu s ust. § 74 zákona o přestupcích v nepřítomnosti obviněného a věc byla rozhodnuta. Následně poté elektronickým podáním ze dne 28. 6. 2011 doručené správnímu orgánu I. stupně dne 29. 6. 2011 omluvil žalobce neúčast při jednání dne 23. 6. 2011, sice dlouhodobou nemocí, s tím, že kopii neschopenky bude zaslána doporučeným dopisem a zároveň žádal o změnu místa projednání přestupku. Odvolání ve věci bylo podáno dne 19. 7. 2011, doplněno bylo podáním doručeným správnímu orgánu I. stupně

dne 10. 8. 2011, současně byla připojena kopie rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti č. B7232837, z níž vyplývá, že je neschopen ode dne 20. 6. 2011.

Žalovaný ve věci rozhodl dne 10. 1. 2012, č.j. KUJI 1926/2012, sp. zn. OOSČ 7609/2011 OOSC/205, rozhodnutí je předmětem přezkumného soudního řízení.

V.

Závěr a náklady řízení:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s.ř.s.), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházejícího vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Žaloba není důvodná.

Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2012, č.j. KUJI 1926/2012, sp. zn. OOSČ 7609/2011 OOSC/205, kterým byl žalobce za popisovaný skutkový děj uznán vinen přestupkem proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. f) čl. 2 zákona o přestupcích. Podle ust. § 11 odst. 1 písm. b), c) zákona o přestupcích v souladu s ust. § 22 odst. 7 citovaného zákona mu byla uložena pokuta ve výši 8.000,- Kč a sankce ve formě zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců.

Podle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích lze věc projednat v nepřítomnosti obviněného z přestupku jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo bez důležitého důvodu. Za vadu řízení se považuje, pokud věc bude projednána v nepřítomnosti obviněného, který se nedostavil bez náležité omluvy, ale je tady existence důležitého důvodu. Z hlediska povinnosti součinnosti obviněného však musí správní orgán i při existenci důležitého důvodu zhodnotit i závažnost skutečností, pro kterou mu obviněný nedoručil náležitou omluvu. Na druhou stranu náležitá omluva vždy předpokládá existenci důležitého důvodu. Hodnocení toho, zda se v konkrétním případě jedná o náležitou omluvu, resp. důležitý důvod, provádí správní orgán i s ohledem na dosavadní průběh řízení. Proto i důvod, který může být dostatečný pro přeložení prvního ústního jednání již nemusí být dostatečný i pro jeho další přeložení.

Z hlediska vypořádání žalobních námitek se krajský soud nejprve vyjádřil k výhradám žalobce zpochybňujícím oprávněnost projednání jeho přestupku ve věci nepřítomnosti. Na straně žalobce byl, dle jeho tvrzení, důležitý důvod, pro který se na ústní jednání nařízené na den 19. 4., 19. 5., 23. 6. 2011 nemohl dostavit. Dle názoru krajského soudu v předvolání na všechna jednání byl žalobce řádně poučen o následcích neodstavení se bez řádné a náležité omluvy k ústnímu jednání, a to včetně možnosti projednání věci v jeho nepřítomnosti. Je věcí obviněného z přestupku, zda se k ústnímu jednání, které slouží v prvé řadě k zachování jeho

práv (tj. práva vyjádřit se ke všem skutečnostem, které se mu kladou za vinu a k důkazům o nich, práva uplatnit skutečnosti a navrhopvat důkazy na svou obhajobu, vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, atd.), dostaví anebo se svou neúčastí (řádne a bezodkladně neomluvenou) zbaví možnosti uplatnění těchto práv včetně seznámení se s podklady rozhodnutí. K posouzení, zda jsou splněny předpoklady pro projednání věci v nepřítomnosti obviněného z přestupku je v dispozici výhradně správního orgánu, který na základě své úvahy může přistoupit v souladu s ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích k projednání věci v nepřítomnosti obviněného, popř. může zvolit jiný postup (např. postup podle ust. § 60 nebo § 62 správního řádu). Správní orgán tudíž posuzuje i kvalitu žalobcovy omluvy z jednání (citace z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2011, č.j. 2 As 36/2010-58, www.nssoud.cz). K ústnímu jednání nařízené na den 19. 4. 2011 zaslal žalobce písemnou omluvu dne 18. 4. 2011, doloženou kopií cestovní smlouvy a příjmového dokladu o zaplacení. K ústnímu jednání na den 19. 5. 2011 obdržel správní orgán I. stupně žalobcovu písemnou omluvu téhož dne doloženou dokladem o pracovní neschopnosti s tím, že práce neschopen je ode dne 16. 5. 2011. Předvolání k ústnímu jednání na den 23. 6. 2011 obdržel dne 24. 5. 2011, tzn. v podstatě měsíc před nařízeným jednáním. Měl tudíž dostatek času se řádně a včas omluvit, pokud eventuálně se zdržoval na jiné adrese, pak měl oznamovací povinnost včas sdělit správnímu orgánu I. stupně tuto skutečnost. Omluvu k jednání dne 23. 6. 2011 zaslal žalobce až současně s doplněním odvolání, a to dne 10. 8. 2011, tudíž téměř dva měsíce po dni konání ústního jednání. Jeho tvrzení uvedené v elektronické formě ze dne 28. 6. 2011, že jednání dne 23. 6. 2011 se nemohl zúčastnit z důvodu dlouhodobé nemoci, vyznělo nevěrohodně, neboť jak zjištěno z kopií pracovních neschopností, nejednalo se o nepřetržitou pracovní neschopnost, jelikož potvrzení o pracovní neschopnosti prokazující důvod neúčasti při ústním jednání dne 19. 5. 2011 bylo vystaveno dne 16. 5. 2011 s tím, že je práce neschopen ode dne 16. 5. 2011, naproti tomu, potvrzení o pracovní neschopnosti prokazující důvod neúčasti při jednání dne 23. 6. 2011 bylo vystaveno dne 20. 6. 2011 s tím, že je práce neschopen ode dne 20. 6. 2011.

Jestliže žalobce polemizuje se způsobem zjišťování skutkového stavu věci z podkladů obsažených ve správním spise, nelze než uvést, že pokud měl správní orgán skutkový stav věci postaven najisto na základě takových podkladů a nepovažoval-li za nutné doplnit dokazování, byl zcela jednoznačně oprávněn o věci rozhodnout a to i bez provedení výslechu žalobce, který se vlastní vinou připravil o potenciální možnost takto ustavený skutkový stav korigovat. Poté, co se žalobce bez včasné řádné omluvy k ústnímu jednání na den 23. 6. 2011 nedostavil, zvolil správní orgán I. stupně správně postup podle ust. § 74 odst. 1 věty druhé zákona o přestupcích a za splnění uvedených podmínek projednal věc v jeho nepřítomnosti. Absence bezodkladně učiněné omluvy pak vyústila ve vydání rozhodnutí dne 23. 6. 2011.

V této souvislosti soud poukazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, sice rozsudek ze dne 26. 5. 2011, č.j. 2 As 36/2010-58, www.nssoud.cz, dle kterého: „výkladem ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích se Nejvyšší správní soud již podrobně zabýval, přičemž např. v rozsudku ze dne 12. 3. 2009, č.j. 7 As 9/2009-66 konstatoval, že podle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích lze věc projednat v nepřítomnosti obviněného z přestupku jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednávání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu. Za vadu řízení se pak považuje, pokud věc bude projednána v nepřítomnosti obviněného, který se nedostavil bez náležité omluvy, ale je tady existence důležitého důvodu. Z hlediska nutné součinnosti obviněného z přestupku však musí správní orgán i při existenci důležitého důvodu zhodnotit i závažnost skutečnosti, pro kterou mu obviněný nedoručil náležitou omluvu. Na druhou stranu náležitá omluva vždy předpokládá existenci důležitého důvodu. Hodnocení toho, zda se v konkrétním případě

jednání o náležitou omluvu, resp. důležitý důvod, provádí správní orgán i s ohledem na dosavadní průběh řízení. Proto i důvod, který může být dostatečný pro přeložení prvního ústního jednání již nemusí být dostatečný i pro jeho další přeložení. Ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích hovoří o „náležité omluvě“. Jestliže žalobce elektronickou formou teprve po jednání dne 23. 6. 2011, a to dne 29. 6. 2011 omluvil neúčast při tomto jednání dlouhodobou nemocí, jde o tvrzení nepřesvědčující, jestliže následně poté předložil kopii dokladu o pracovní neschopnosti, z které vyplývá, že byl neschopen ode dne 20. 6. 2011, tzn. že potvrzení o pracovní neschopnosti bylo vystaveno pouze 3 dny před jednáním. Doloženou omluvu proto nelze pokládat za náležitou, nehledě dále i na to, že uvedenou kopii dokladu o pracovní neschopnosti předložil až v rámci doplnění odvolání doručené správnímu orgánu I. stupně dne 10. 8. 2011. Podle názoru soudu poté, co se žalobce na ústní jednání konané dne 23. 6. 2011 nedostavil, bez včasné a řádné omluvy, zvolil správní orgán I. stupně postup podle ust. § 74 odst. 1 věty druhé zákona o přestupcích správně a za splnění tam uvedených podmínek věc projednal dne 23. 6. 2011 v nepřítomnosti žalobce. Jak již bylo uvedeno shora, omluva podložená dokladem o pracovní neschopnosti vystavené dnem 20. 6. 2011 nebyla učiněna bezodkladně.

Pokud se týká další žalobcovy námitky, sice, že rychlost vozidla byla měřena podle silničního rychloměru Polcam, výrobní číslo 1250PL/2008 a správní orgány odkazují na ověřovací list měřícího zařízení, který nebyl založen ve spise, nemohl soud přisvědčit této argumentaci, neboť ve spisu správního orgánu I. stupně na listě č. 5 je založen ověřovací list přístroje, jak již citováno shora.

Z výše uvedených důvodů, stížní žaloby nebyly uznány důvodnými, a soud proto ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení nemá, žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřednické činnosti nevznikly, proto soud právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 24. září 2012

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová